

Înecat în marea verii

Bragagiu

Vântu-n pini de prinde vele
Cu-adierea mătăsoasă
Aud şușotiri de stele
Despre-o noapte preafrumoasă.

Aciundu-se prin freamăt
De frunziș atins de vise
Bulucite-s ca în jneamăt*
Vesele și imprecise.

Flutură din aripioare
Doar așa, să nu le uite,
Că ecou de supărare
Pleacă-n vremile trecute.

Le adun copil cu văzul
Ce-i uimit, dar nu se miră
Căci nu cat să aflu miezul
Întâlnirii fără liră.

Doar privesc că se privește,
Nu gândesc fără de noimă -
Întâmplările poveștii
Le ascult ca lin de doină.

Și, vrăjit, o noapte-ntreagă,
Trăiesc basmul tot în fire
De-aud - inima se roagă
Mulțumind de fericire.

Până hainele-mi încarcă
Reavănul văzduh de rouă
Tot aștept ceva de parcă
Nu aș crede că-i zi nouă.

Doar când stelele, în roiuri,
Înspre cer se înălțară
Din miresme de trifoiuri
Mă găsii și eu în vară.
*JNEAMĂT - Grămadă de mâl, de lemne,
de gunoaie etc. aduse de apă
Victor Bragagiu